

Fanteatre

NÚM32 • NOVEMBRE 2008-ANYVIII

Exemplar gratuït

fanteatre.es

**MELODIES DE BROUVELL, essència de cabaret
FIRA DE VILAFRANCA, MOSTRA ALTERNATIVA DE PALMA,
TOT HI CAP I DANSAMÀNIGA, MÉS OFERTA QUE MAI**

→ Programació teatral novembre 2008

TEATRE MUNICIPAL
PASSEIG DE MALLORCA, 9

ESPECTACLES INFANTILS I JUVENILS

TOTHiCAP

- Paraules robades
NORAI

L'1 i 2 de novembre a les 19h

Edat recomanada: a partir de 12 anys
25 % descompte per a grups de 7 o més

- Teatre de la fantasia
ESTUDI ZERO TEATRE

**Del 14 al 16 i del 21 al 23
de novembre, a les 19 h.**

Edat recomanada: de 6 a 12 anys
25 % de descompte per a grups de 7 o més

TEATRE MUNICIPAL XESC FORTEZA
Projectes escènics 2008

- Horrors causa
TIC

Divendres 21 a les 21,30

**Dissabte 22
i diumenge 23 a les 20h**

Divendres 28 a les 21,30

**Dissabte 29
i diumenge 30 a les 20h**

**INFORMACIÓ:
971 720 135
www.palma.es**

A qui li pugui interessar / Jaula

Cia. Tantarantana

Del 13 al 16 de novembre

En Pere i El Capità

Cia. Cascai Teatre

De l'11 al 14 de desembre

ACTUACIONS ESPECIALS

D'aquí a Cuba

Trivoces

1 de novembre

City / Simcity

Cia. Flyhard Produccions

Del 27 al 30 de novembre

Vida extraordinària d'Angeleta Bonnin

Cia. Teatre de la Sargantana

Del 25 de desembre al 4 de gener

Buenrollitina

Riki López

25 de desembre

Informació **971 24 84 00** · Venda d'entrades anticipades a Fono Sa Nostra 902 0160 061 · www.teatredelmar.com

teatre principal OCTUBRE 2008

Melodies de Brouvell

El teatre burlesc mallorquí en forma de petites històries de vodevil

Direcció: Pere Fullana

Una producció del Teatre Principal de Palma

Del 20 al 30 de novembre

Sala Gran

Per més informació

www.teatreprincipaldepalma.cat i al 971 21 97 00

EL MILLOR ESPECTACLE

és a can ventosa

CONSULTA LA PROGRAMACIÓ a www.eivissa.es

Programació Teatral Novembre 2008

PALMA

Auditori de Palma (Sala Magna)

Passeig Marítim 18-Tel. 971734735

XIII Temporada d'Òpera

- *Tardor 08*

(Cia. de òpera del Teatro Nacional de Varna)

Dia 5 de novembre
La Traviata (G. Verdi)

Dia 6 de novembre
Tosca (G. Puccini)

Dia 7 de novembre
L'elisir d'amore (G. Donizetti)

Dia 8 de novembre
Carmen (G. Bizet)

Dia 22 de novembre

Cia. Antonio Márquez
(XIII Temporada de Ballet de Mallorca)

Auditori de Palma (Sala Mozart)

Passeig Marítim, 18-Tel. 971734735

Del 18 al 30 de novembre
Antígona (Morgana Teatre)

Teatre Municipal de Palma

Passeig Mallorca, 9-T. 971739148

Dies 1 i 2 de novembre
Paraules robades
(TOTHICAP 08) (Norai)

Del 14 al 16 i del 21 al 23 de novembre
Teatre de la fantasia
(TOTHICAP 08)
(Estudi Zero Teatre)

Teatre Municipal Xesc Forteza

Plaça Prevera Miquel Maura, s/n-Tel. 971710986 i 971720135

Del 21 al 23 i del 28 al 30 de novembre
Horroris causa
(Tic Teatre)

Teatre Principal de Palma (Sala Gran)

C/ de la Riera, 2A-T. 971219700

Dies 8 i 9 de novembre
Espectres (Focus)

Del 20 al 30 de nov.
Melodies de Brouvell
(Pere Fullana)

Teatre Sans

Ca'n Sans, 5-Tel. 971727166

Del 31 d'octubre al 2 de novembre
Bastien und Bastienne
(5ª Temporada d'Òpera de butxaca)

Del 20 al 23 de nov.
Una historia de fantasmas
(Teatro del zurdo)

Teatre del Mar

C/ Capità Ramonell Boix, 90
(Es Molinar)-Tel. 971248400

Del 13 al 16 de novembre
A qui pugui interessar / Jaula
(Tantarantana)

Del 27 al 30 de nov.
City/Simcity
(Flyhard Produccions)

MALLORCA

Teatre de Manacor

Avinguda del Parc, s/n-Tel. 971554549

Dia 2 de novembre
El llibertí
(3XTr3s)

Teatre de Lloseta

C/ Pou nou, 1 - Tel. 971514452

Dia 9 de novembre
Les Tres Bessones I Leonardo Da Vinci
(Roseland Musical)

Centre Cultural La Unió (Son Servera)

Dia 9 de novembre
Tape
(La Fornal i Look at me Prod.)

Dia 16 de novembre
La Sirenita (Teatre dansa)
(Cia Asaji Dansa)

Auditori de Sa Màniga

Son Galta, 4 (Cala Millor)
Tel. 971587371

Dia 8 de novembre
Les Tres Bessones i Leonardo Da Vinci
(Roseland Musical)

Dia 13 de novembre
La mar d'aventures
(Estudi Zero Teatre)

Dia 29 de novembre
Va de rondalles
(Cia. Contarelles)

Auditori d'Alcúdia

Pl. de Mallorca, 3-Tel. 971897185

Dia 7 de novembre
Les Tres Bessones i Leonardo Da Vinci (Roseland)

Auditori de Porreres

C/ Almoina - Tel. 971647221

Dia 15 de novembre
Xocolat Project (Disperses)

Teatre de Capdepera

C/ Col·legi, 18-Tel. 971819201

Dia 14 de novembre
Tots condemnats
(Lectura dramatitzada)
(Teatredequè)

Dia 15 de novembre
Per fe ballar a tot el món!
(Cucorba)

Dia 22 de novembre
Fets de Rei
(Sa Butaca teatre d'Alcúdia)

Teatre de Petra (Es Quarter)

Dia 29 de novembre
Miting (Àlex Casasnoves)

Sa congregació (Sa Pobla)

C/ Rosari, 25-Tel. 971544111

Dia 16 de novembre
Tape (La Fornal)

Dia 21 de novembre
Torna-la a tocar, Sam!
(La Prima Teatre)

MENORCA

Teatre Principal de Maó

C/ C Deia, 40-Tel. 971355603

Dia 8 i 9 de novembre
El Principito (E. Casanova)

EIVISSA

Can Ventosa (Eivissa)

C/ Ignasi Wallis, 26-Tel. 971310111

Dia 1 de novembre
Gold "passió pel turmixplayback" (The Chancelletes)

Del 7 al 9 de novembre
Fool for love (Follia d'amor)
(L'Increat Teatre)

Dia 16 de novembre
Seqüències, 4 ficcions d'avui
(Produccions del Mar)

Dia 23 de novembre

La diferència
(Albert Pla)

Dia 24 de novembre
Dempeus
(Artereciente)

Dia 28 de novembre
Tape
(La Fornal)

ALTRES

Casa Museu Llorenç Villalonga, Binissalem

C/ de Bonaire, 25 (Binissalem)

Dia 27 de novembre
La paraula i els peus nus
(Mariantònia Oliver)

Peguera

Dia 8 de novembre
Baccus
(Cia. Puntiapart)

Sa botiga de Buffon's

C/ Valldargent, 29-T. 660419673

Dies 1, 8, 15, 22 i 29 de nov. (dissabtes)
2 horas de Magia de cerca
(Enzo Lorenzo i G.Rehermann)

Dies 5, 12, 19 i 26 de novembre (dimecres)
Tres femelles per un viudo
(Cia. Vostè Perdoni)

Dies 6 i 25 de nov.
Cuentos para una Nueva Conciencia
(J. L. Artieda i J. C. Montaner)

Dia 7 de novembre
Monólogos cómicos
(Juan Aroca)

Dia 9 de novembre
Deshacer el tapiz o palabras de la contraescuela
(Recitació poètica)
(Andreu Suau)

Dies 14, 21 i 28 de novembre (divendres)
Aurora de Gollada
(Cia. Lacom.unitat)

Dia 18 de novembre
Ses mans de na Eurídice
(Monòleg teatral)
(Toni Colom)

Dies 20 i 27 de nov.(dijous)
Noche de Magia
(Miguel Gavilan)

Coral romput

El Canal (Teatre Principal de Palma)

— Bella, sensible, potent posada en escena del poemari del clàssic contemporani valencià Vicent Andrés Estellés, el substrat del qual és de caire marcadament tràgic, complementat amb la música de Toti Soler (creador del disc homònim amb el desaparegut Ovidi Montllor) i convertit en espectacle dramàtic pel polifacètic Joan Ollé, creador d'altres meravelles com *L'illa del tresor* o *Soldados de Salamina*. Les veus excepcionals de Pere Arquillué, Eduard Farello, Joan Anguera i Montserrat Carulla, com si fossin desdoblaments d'un mateix autor, es compaginen amb una successió d'imatges d'impacte, a estones inquietants. Francesc M. Rotger

El Llibertí

3xTr3s (Teatre Principal de Palma)

— Una producció d'èxit, arribada des de la cartellera de Barcelona i basada (com *Variacions enigmàtiques*, presentada fa poc a Manacor i a Palma) en una peça de l'autor teatral i doctor en filosofia Éric-Emmanuel Schmitt. L'escriptor francès converteix el seu col·lega del XVIII Denis Diderot en protagonista d'aquest vodevil d'arrels històriques, esquitxat de les reflexions dels Il·lustrats. Bella i efectiva posada en escena i excel·lent repartiment d'intèrprets, encapçalat pel sòlid Ramon Madaula i que inclou joves valors com Nausica Bonnín o Paula Vives. Només es troba a faltar un ritme una mica més viu a l'espectacle. Francesc M. Rotger

Paraules robades

(Norai – D: Marga Grimalt) T. Municipal de Palma

— El primer que sorprèn de "Paraules robades", i de fet al final és el més interessant de l'obra, és que no s'ajusta als patrons estereotipats del teatre adolescent, i molt manco a l'infantil. No fa concessions a la ximpleria, i de fet utilitza un llenguatge i unes formes narratives, que ben bé podríem considerar adultes, que s'estalvien explicacions innecessàries o redundàncies aclaridores, tot i que en més d'un tram el relat frega l'absurd còmic i l'histrionisme paròdic. I amb aquests elements llança un missatge seriós i transcendent, però sense pontificar. En clau de comèdia però amb prou solidesa expositiva com per ser pres seriosament. Mostrant la cara i la creu del que planteja. Proposant un debat, en definitiva. "Paraules robades" parla de la manipulació publicitària i de la societat de consum, de les dependències induïdes i de les mentides orquestrades per ordir enganys col·lectius. Temàtica que utilitza en primera instància com a recurs argumental còmic, per a convertir-se després en diàna de la crítica i/o denúncia de la funció. Un canvi d'actitud, emperò, provocat per la decepció laboral i personal del personatge, que reacciona així per motius venjatius en sentir-se traït, la qual cosa relativitza el seu discurs, i fa que sigui l'espectador qui hagi d'interpretar el cas que se'ns proposa, qui hagi de reflexionar sobre allò que ha vist i, potser, valorar-ho des d'una perspectiva ètica. Moral. Un exercici molt útil i recomanable, aquest de pensar, que no es planteja sovint als espectacles dirigits al jovent. I per això em sembla una proposta interessant, tot i algunes deficiències de ritme, propiciades sobretot per transicions en excés allargades i reiteratives, i en realitat buides de contingut, que un esforçat i correcte Joan Maria Pascual intenta dotar de sentit amb una gesticulació d'inspiració clown que no sempre resulta eficaç, encara que és en aquest terreny de l'expressió corporal i la complicitat muda amb l'espectador allà on l'actor defensa millor el personatge i aconsegueix els moments més divertits. J.M.M.

DEL 3 AL 16 DE NOVENBRE. 2008

SCIT/08

Setmana de la Ciència
i la Tecnologia

EXPOSICIONS
VISITES GUIADES
CURSOS I TALLERS
CINEMA, PREMIS I D'ALTRES
JORNADES DE PORTES OBERTES
TAULES RODONES I CONFERÈNCIES
ITINERARIS DIDÀCTICS I EXCURSIONS

Per a més informació:
www.balearsfaciencia.org

Hi col·laboren:

Espectres, de Henrik Ibsen

◆ Elena Alving ha viscut tota la seva vida lligada a una moral hipòcrita i caduca. Seguint els consells d'un amic de la família, va fer veure que era feliç amb el seu marit. Va apartar el seu fill de casa perquè no heretés res del seu pare, perquè no sabés res de la doble vida que duïa l'home que ara ja és mort... Però Oswald, el seu fill, torna. I ara és quan Elena veu l'oportunitat de deixar explotar, finalment, els seus veritables desitjos. Vol ser feliç amb el seu fill. Vol recuperar-lo. Però el passat torna, inevitablement... Els espectres apareixen implacables.

Emma Vilarsau, Jordi Boixaderas, Ramon Pujol, Mingo Ràfols i Queralt Casasayas interpreten, sota la direcció de Magda Puyo, aquest drama del qui ha estat considerat com el més important dramaturg noruec i un dels autors que més ha influït en la dramaturgia moderna, a més d'un dels autors no contemporanis més representats en l'actualitat: Henrik Ibsen (1828-1906). Les seves obres varen ser considerades escandaloses per una societat dominada pels valors victorians; obres que qüestionaven els valors de l'església, el model de família i de la societat dominant. Tot això va ferir profundament la societat d'aquell temps, fins al punt de prohibir-ne algunes de les seves representacions, como ara *Espectres*.

Teatre Principal de Palma (Sala Gran),
dies 8 i 9 de novembre

El Principito

◆ El Teatre Principal de Maó ens presenta Eduardo Casanova, el jove de 17 anys que es va donar a conèixer al gran públic televisiu amb el paper de Fidel a la sèrie *Aída*, i que ara fa el salt al teatre amb la interpretació d'un dels personatges de ficció més carismàtic i entranyable de la història, el qual ha acompanyat tot un seguit de generacions durant més de mig segle: *El Principito*, d'Antoine de Saint-Exupéry.

L'obra, en aparença un llibre infantil, no es va idear específicament per als més petits, ja que en realitat tracta amb una visió molt filosòfica temes tan profunds com el sentit de la vida, l'amistat i l'amor. Sense renunciar a la màgia del conte, però amb una lectura adulta, aquest muntatge uneix diverses escenes per facilitar el fil argumental i se centra en la cabina de l'aeroplà de l'aviador, interpretat per Pep Munné. Amb ells, Itziar Miranda (Rosa, Guineu i Serp) i Mario Sánchez (Vanitós, Faroler, Rei i Home de negocis) es reparteixen la resta de personatges.

El Principito ens descobrirà, una vegada més, que només es veu bé amb el cor, que allò essencial és invisible als ulls, i que les petites coses, que són les més importants, de vegades per no saber mirar-les, ens les perdem. Ens parlarà de la bellesa que no veiem per buscar-la en els llocs equivocats.

Teatre Principal de Maó,
dies 8 i 9 de novembre

**Si tienes razón,
tienes vehículo
de sustitución**

**Abre
los ojos**

**BROKER
MALLORCA**
I A S S O C I A T S
CORREDORIA D'ASSEGURANCES, S.L.

*... Seguros
de persona
a persona*

971 214 214

A qui li pugui interessar / Jaula

◆ La companyia Tantarantana, amb la seva proposta artística basada en teatre de text, amb produccions de format mitjà dotades dels recursos necessaris per crear espectacles de qualitat, fugint del teatre "pobre" lligat moltes vegades al teatre alternatiu, ens duu aquest muntatge doble, dos espectacles independents d'una durada de 35 i 40 minuts respectivament, units per un nexa comú: les relacions familiars en situacions límit.

A qui li pugui interessar, dirigit per Antonio Simón sobre un text de Daniel Keene, i interpretat per Josep

Costa i Ferran Lahoz, ens presenta un home, vell i malalt, que parla amb el seu fill de quaranta anys. Necessita explicar-li que s'està morint i li preocupa què serà d'ell un cop ja no hi sigui. Però el fill viu en un món on les paraules "malaltia", "mort", "soledat", "problemes econòmics", tenen poc significat. El pare, obligat per les circumstàncies, s'ha d'obrir a la realitat d'una societat de la qual s'ha aïllat durant molts d'anys.

Jaula, el mateix Josep Costa juntament amb Àngela Jové, interpreten un text d'Itziar Pascual, dirigit per Ricard Gázquez, al qual un home malalt d'alzheimer parla amb la seva dona del seu passat en un país ple de convulsions polítiques, d'un passat que remou la memòria i la consciència històrica i fa reviure aquells moments esborrats i ignorats del curs de la història. Ens parla de l'oblit i de la pèrdua de memòria, intencionada o no, de l'oblit del passat com si es tractés d'una malaltia que ens esborra els records.

Teatre del Mar,
del 13 al 16 de novembre

City / Simcity

◆ Tres joves treballadors d'una gran multinacional esperen veure recompensat el seu últim treball, un projecte al qual han dedicat molt d'esforç i de temps. Porten tres anys a l'empresa, s'han format i hi han invertit un temps considerable i creuen que, finalment, els faran indefinits. Malauradament, un company els comunica la mala notícia: seguiran com estan. Davant del que creuen una terrible injustícia, tots tres miraran de dissenyar un pla per desestabilitzar l'empresa.

Roser Blanch, Clara Cols, Pablo Lammers i Sergio Matamala interpreten aquesta comèdia plena de suspens i de girs inesperats, escrita i dirigida per Jordi Cananovas, i produïda per Flyhard Produccions, la qual va crear aquest mateix, juntament amb Roser Blanch i Xavi Vallès, a finals de 2004. Sota el nom de Flyhard varen començar a desenvolupar un teatre jove i actual. Al 2005, l'inici del projecte "Hardcore Videogames", una trilogia constituïda per les obres *Wolfenstein*, *Tetris* i *City/Simcity*, va significar la consagració d'aquest nou estil i el reconeixement tant per part de la crítica com del públic. *City/Simcity* es va estrenar l'any passat aconseguint, a més de diverses importants nominacions, el Premi Revelació de la crítica de teatre de Barcelona 2006/07, i el Premi Crítica Serra d'Or 2007 al millor text teatral.

Teatre del Mar,
del 27 al 30 de novembre

Convocatòria del
PREMI
MIQUEL ÀNGEL RIERA
de Poesia 2008

Bases a: www.sanostra.es
Telèfon d'informació: 971 70 74 21

Destinat a premiar un llibre de poemes,
escrit en català,
d'un autor menor de 35 anys

Termini de presentació d'originals:
5 de desembre de 2008

Obra Social
SA NOSTRA Caixa de Balears

Mesogeios Thalassa

◆ Sis persones comencen un viatge per la Mediterrània. Com a únic equipatge duen la seva manera de sentir i d'expressar-se a través del moviment diferent de cadascun. Partint d'aquí cadascú conta, mitjançant les seves experiències, el seu viatge personal. Hi trobarem històries pròpies o llunyanes, d'amor o desengany, de nacionalismes o de viatgers cercant una identitat. La llum, l'aigua, l'arena i el vent aguditzen els nostres sentits, ens transporten a diferents estats de percepció i canvien la naturalesa de les coses.

Després de l'èxit dels seus anteriors treballs, "Puntipart Dansteatre" presenta aquest nou projecte, un del espectacles guardonats amb els Premis de projectes escènics de l'Ajuntament de Palma, en què sis ballarins, a través de la dansa clàssica, espanyola i contemporània ens situaran a diferents indrets de la Mediterrània amb un format d'espectacle on s'ajunten el gest teatral, el moviment i els elements característics de la nostra cultura per conformar una escenografia que representa, juntament amb la música, una obra conceptual poètica. *Mesogeios Thalassa* és

un espectacle que parla de les experiències de sis personatges que descriuen els seus viatges pel Mediterrani mitjançant la seva manera de sentir i de percebre les situacions en què es troben. La dansa és una forma d'expressió comuna a totes les cultures del nostre món que es converteix en llenguatge universal per damunt de les paraules, dels costums i de les tradicions. Un espectacle amb connotacions musicals procedents d'indrets com Grècia, Itàlia, França, Espanya, Israel... i on els intèrprets, mitjançant la dansa, ens parlaran d'experiències viscudes per tots nosaltres en qualche moment de la nostra existència.

L'espectacle compta amb la direcció i coreografia de Carlos Miró, fundador de la companyia, amb els ballarins habituals de la companyia Silvia Riutort, també assistent de coreografia; Natalia Dorado, Miguel Elejalde, Melania Llorens i, a més a més, amb uns dels millors ballarins considerat dins del panorama actual europeu de la dansa: Roman Vassiliev.

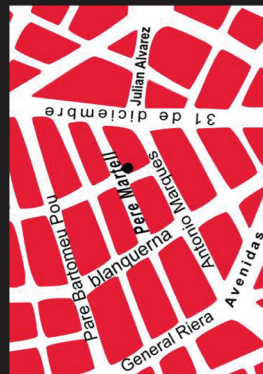
Teatre Xesc Forteza
del 4 al 8 de desembre

F DE FREAK
CÓMICS, MERCHANDISING Y VIDEOJUEGOS

ESPECIALISTAS EN ARTÍCULOS DE IMPORTACIÓN

C Pere Martell, 17 Bajos 07003 Palma. Tel. 871 944 370

Horario: Lunes a Sábado de 10h a 13:30h y 17h a 20:30h

Guarda'ns una bona butaca, Biel!

■ La petita família del teatre balear se'ns ha fet una mica més petita amb la desaparició de Gabriel Domingo Sabrafín Ripoll; Gabriel Sabrafín, com a autor dramàtic, Biel Domingo, al llarg dels anys que va conrear la crítica teatral al diari *Última Hora*. Vàrem coincidir, com a col·legues de tasques periodístiques, en moltes representacions. També, entre d'altres escenaris, al jurat d'aquell Memorial Llorenç Moyà que, als anys vuitanta, organitzava l'Ajuntament de Palma. O a la comissió assessora del Centre Dramàtic de les Illes Balears, un somni efímer. A més, érem parents (cosins en tercer grau).

Cap als noranta, Gabriel Sabrafín va acceptar el repte, gens senzill, de coordinar les activitats de teatre i música de Cort. Dues arts que l'apassionaven. Malauradament, quan els pressuposts culturals no passaven per un bon moment. També fou corresponsal d'*El Público*, aquella revista dedicada a les arts escèniques, ja desapareguda, que edità el Ministeri de Cultura, i a través de la qual va donar a conèixer a l'exterior la nostra activitat dramàtica.

Tot i la rellevància d'aquestes feines, un capítol especialment significatiu en els vincles d'en Biel amb el teatre fou la seva condició d'autor dramàtic. Una breu peça seva, titulada paradoxalment *Requiem*, figura a *Material acústic antiailant*, aquesta valuosa iniciativa de Josep Ramon Cerdà, publicada pel Govern balear i Ona Mallorca, que serveix de carta de presentació als nostres dramaturgs. Segurament fou el darrer text seu editat. Abans havia guanyat el Premi Teatre Principal amb *Vell amic de banús*, un monòleg dedicat a l'entrançable Catalina Valls; havia estrenat a Gandia la seva comèdia *Planxat al vapor*; i havia conegut els nervis de l'autor novell amb la posada en escena de *Benet Esteve*, un drama situat a la revolta dels Agermanats, dirigit per Pere Noguera i protagonitzat per Manel Barceló. Totes tres obres estan publicades: *Benet Esteve* i *Planxat al vapor* a El Gall, *Vell amic de banús* a la col·lecció Tespis de la UIB.

El teatre fou un dels seus amors (juntament amb la música, la Història i les llegendes, la literatura i la seva família i la seva terra). Estaria bé que, en justícia, el seu nom se li posés a un espai escènic; tal vegada, el Teatre Municipal del Passeig Mallorca, a Palma. Biel serà, ara, amb tots els homes bons que han estimat els escenaris. Guarda'ns una bona butaca, Biel. Si ens ho mereixem.

Francesc M. Rotger

Repartiment: Jordi Cumellas, Enric de las Heras, Xim Vidal, Aina Cortès, Toni de los Angeles, Lina Mira i Pere Pau Sancho. A la fotografia falta Joan Bauça, absent el dia de l'assaig.

MELODIES DE BROUVELL

Entremesos mallorquins amb ànima de cabaret

El nou espectacle produït pel Teatre Principal de Palma, “Melodies de Brouvell”, reivindica una evolució històrica teatral que mai no es produí. Així ho explica el seu director, Pere Fullana, desvinculat en aquesta ocasió de la seva companyia habitual Iguana Teatre. “Crec que els entremesos dels segles XVI i XVII són el millor que té el teatre mallorquí. Eren textos irreverents, polissons i molt àcids amb temes controvertits com és l’erotisme o els poders polítics. També solien ser anticlericals, i tot això va fer que amb la censura de la postguerra franquista foren prohibits i no pogueren ser representats mai ni evolucionar com ho varen fer tradicions teatrals equivalents a França, Anglaterra o Alemanya, que derivaren en el Music Hall o el cabaret”.

Així les coses, el que proposa aquest muntatge és allò que mai no va ser el cabaret mallorquí, i que a Espanya tindria com a referent genèric més proper la revista, que tampoc no va tenir gaire ressò a les Illes. Però principalment, el que pretén “Melodies de Brouvell” és ser un espectacle àgil i divertit, segons assenyala Fullana, que a més reivindiqui els textos teatrals de Llorenç Moya i col·labori en la recuperació i la conservació del patrimoni cultural i teatral de Mallorca. A posta s’ha posat especial esment en destacar i transmetre els valors lingüístics de l’obra, per a la qual cosa va participar a la dramaturgia Joan Melià, qui fou director general de Política Lingüística del Govern.

"Melodies de Brouvell preten ser un espectacle àgil i divertit, que a més reivindica els texts teatrals de Llorenç Moyà i col·labora en la recuperació i la conservació del patrimoni cultural i teatral de Mallorca"

Lina Mira

Pere Fullana

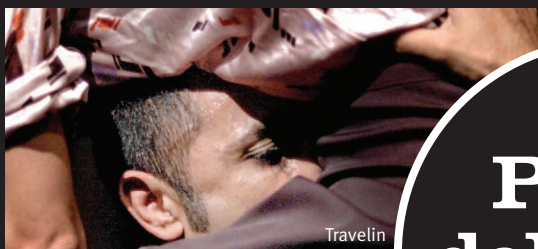
Quatre són els entremesos que vertebreren l'espectacle: el del nin i el del llunàtic (inèdits fins ara), i el del malcasadís i el del lladre. Quatre peces interpretades per un total de vuit actors i actrius: Lina Mira, Enric de las Heras, Pere Pau Sancho, Xim Vidal, Jordi Cumellas, Toni de los Ángeles, Aina Cortés i Joan Bauçà. Tots ells acompanyats de música original i cançons de Miquel Àngel Aguiló, que ell mateix interpretarà en directe acompanyat per Agustí Aguiló, Toni Cuenca i Alfredo Ardanaz. A més a més, el mateix compositor ens brindarà un número de claqué integrat dins l'espectacle. No es pot demanar gaire cosa més.

Però de moment, a l'espera de veure estrenat aquest atractiu muntatge, vàrem poder gaudir d'un esbojarrat assaig, realment divertit i original, del qual no volem contar gaire cosa per no espatllar les sorpreses que amaga, que són d'allò més inesperades i embogides. I és que les coses a mig fer tenen un encant especial, que en res no se sembla al gaudi que proporcionen les feines acabades, però que sovint resulta igual de fascinant. És com a una primera fase de la màgia teatral. Aquella en que encara es poden veure els bastiments del procés creatiu, tot i que ja s'intueix el resultat final. I al cosa pinta però que molt bé.

Del 20 al 30 de novembre. Teatre Principal de Palma, Sala Gran.

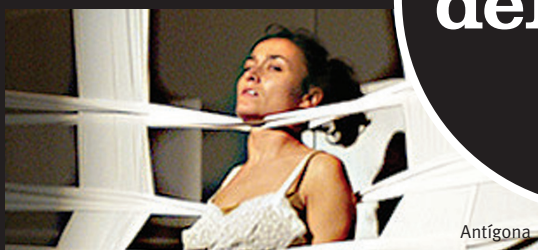
El aviador

Travelin

Piano fortissimo

Antígona

Palma
de Mostra

teatre
infantil
dansa

L'oferta alternativa omplí els teatres de ciutat durant

Més enllà de la positiva valoració artística dels espectacles presentats a la IV Mostra de Dansa i Teatre Contemporani, tot i que inevitablement en aquestes intenses programacions és sempre irregular, cal destacar l'esdeveniment pel que ha significat per a la ciutat. Palma ha demostrat que és un escenari ideal per albergar aquest tipus d'oferta. Hi ha gent competent per organitzar mostres com aquesta (enhorabona a la gent del Sans), té infraestructura escènica adequada i amb prou qualitat i capacitat, uns serveis complementaris idonis per rebre i acomodar els artistes implicats i la gent que orbita al voltant d'aquests tipus d'encontres culturals, i un nombrós públic àvid d'oferta, que ha omplert les sales en un 83% de la seva capacitat per gaudir dels 18 espectacles alternatius programats. Més de 2.500 espectadors en total repartits entre els muntatges infantils, de dansa i de teatre, entre els quals, cal lamentar que no n'hi havia seleccionat cap de balear.

Us oferim a continuació un repàs crític de les obres representades.

El aviador

(Ferroviària de Artes escènicas)

Una bona idea desaprovechada. Així es podria resumir aquest muntatge infantil sobre el primer vol transoceànic de Linberg, que oferia moltes possibilitats com a punt de partida. En canvi, es queda en una exhibició colorista de vestuari al servei d'una narració insípida i no gaire enginyosa, que no resulta entretinguda ni adequada per al nins, ja que el text no s'esforça a sintonitzar amb els codis del llenguatge infantil i la vocalització valenciana del intèrprets esdevé confusa en tot moment. Mala d'entendre. J.M.M.

Travelin

(Companyia Gustavo Lesgart)

"Travelin" és una peça rotunda i delicada que, amb el suport sonor d'una inquietant música assonant i eclèctica, passa de la interferència íntima a la contundència estrident de la passió mitjançant un cos a cos d'un erotisme mecànic, fins i tot amb ressonàncies de caire industrial, i coreografiat amb rudesas espasmòdica i calculada lascívia, que emociona alhora que intriga i sedueix. Sensacions enfrontades que transmeten amb intensitat i abrupta bellesa les precises i enèrgiques execucions dels formidables ballarins. J.M.M.

Piano fortissimo + Oxymoron

(Jordi L. Vidal)

Original combinació de dansa i clown que sobre el paper era una proposta atractiva, però els resultats de la qual varen ser del tot decebedors. Insuficients a tots els nivells. De dansa gairebé res a comentar. Si l'intent era fer contradansa o dansa paròdica o qualche concepte deconstructiu, el cert és que no funcionà de cap manera. El muntatge sembla un doi, simplement. I a nivell clown, llevat d'algunes virtuts gestuals, que en qualsevol cas resultaren insuficients, l'oferta tampoc no esdevingué gens engrescadora en cap de les dues propostes, ja que l'espectacle era la suma de dues peces. Mediocres ambdues. J.M.M.

Antígona 18100-7

(Carme Teatre)

Una verdadera sorpresa: una versió molt lliure de la peça clàssica de Sòfocles, que aprofita la tragèdia de la protagonista (una dona condemnada a mort per enterrar el cadàver del seu germà, declarat traïdor a la seva ciutat) per desenvolupar una reflexió molt

La casa del tio peseta

Absurdo

Crònica de la noche abierta

Ángeles resisten al atardecer

Palma Nostra

Teatre
Infantil
Dansa

Ant una setmana amb una autèntica maratón escènica

Andrés Castaño, Rafa Gallego, Xisco Rotger i Javier Matesanz

rica, en escenes, en registres, en matisos, en imatges, en composicions visuals i sonores, entorn als assassins polítics, la tortura, les dictadures i l'anomenada 'memòria històrica', de la qual tant parlem ara. Bona feina de tota aquesta companyia valenciana, però sobretot de les seves dues actrius, enfrontades a un dur repte físic. X.R.

La casa del tio peseta

(La pícaro locuela)

Tot i les seves bones intencions, que apel·len als valors de la convivència, a la tolerància, al gust per allò que és diferent i imperfecte, i per això mateix valuós, "La casa del tio peseta" esdevé un muntatge mandrós, d'una lentitud exasperant, mancat del ritme necessari per enganxar els al·lots i sense prou carisma ni còmic ni emocional per comprendre'ls o entretenir-los. Avorreix, encara que visualment gaudeix d'una senzillesa engrescadora, que a priori resulta encantadora. Però no basta. R.G

Absurdo

(Iker Gómez) Sala Petita Teatre Principal

El cabaret imaginari d'Iker Gómez va transformar l'escena en un lloc d'encreuament de llenguatges. El mateix Gómez anuncia en el vídeo, "l'absurd regna en el que segueix" (el llenguatge dadaïsta, sense referents comuns), "podeu riure sense complexos". Tres plans escènics distingibles: una pantalla de vídeo, una escena principal on se succeeixen els diferents actes o fases de l'espectacle, i un tercer pla on tres músics (i actors) interpreten música en directe, d'alt contingut folk pop. La dansa convenç per moments, sedueix amb dues ballarines, entre murs i marques, però el resultat es perd en un ampli seguit d'emocions. A.C.

Crònica de la noche abierta

(Trashumantes)

La del títol és en realitat una crònica insomne de la inadaptació social, l'estrès, la incomunicació, la frustració, el fracàs. Un retrat del paisatge sociològic que dissortadament encaixa cada cop amb el perfil de més gent, i que aquí és encarnat, durant una llarga nit de vigília malaltissa, per Miren Gaztañaga. Una actriu fabulosa i plètòrica d'energia, que amb la seva convincent empenta, alhora seductora i inquietant, manté sempre viva una funció irregular, la dramàtica de la qual trontolla en alguns trams en què l'efectisme de la forma predomina sobre el discurs del fons, però que sempre acaba per recuperar l'interès salvada per la força encisadora de la intèrpret. J.M.M.

Ángeles resisten al atardecer

(Carlos Fernández)

Anàrquica, imprevisible, caòtica, controvertida, entretinguda. Adjectius positius que conviuen amb irregular, dispersa, reiterativa i llarga, que no ho són tant. Així que cal fer mitjana, i el resultat del conjunt és prou engrescador, encara que el regust final és un punt amarg perquè per moments semblava que podia oferir molt més. Tot i així, la seva originalitat conceptual i escènica, l'enginy còmic d'alguns moments que mai no abandonen el to crític, i les destarotades interpretacions, que aposten per l'espontaneïtat, converteixen l'obra en un entreteniment eficaç i no exempt de compromís, que a més a més ofereix alguns destacats moments tendres, divertits i reivindicativament lúcids i imaginatius. J.M.M.

La isla de los pájaros

Elmer y Wilbur

Despacito

Perro

Europa

La isla de los pájaros

(Menchosa i Elfo Teatro)

No és habitual trobar propostes infantils tan sòrdides i inquietants. I aquesta ho és de forma tan ben dosificada i equilibrada que funciona com a distracció sense arribar a pertorbar l'ànim de la canalla, que accepta amb entusiasme la combinació de conte d'aventures heroiques i de drama tètric. Tota una troballa dins el gènere. Formalment el muntatge és fantàstic. Els titellaires manipulen els personatges amb gran habilitat i magnífic sentit del ritme, i aconseguen una compenetració admirable amb els complements audiovisuals, que esdevenen essencials per conferir el to inquietant que atorga originalitat genèrica a la funció. La història no fa llarg, però el conjunt és molt meritori. Notable fins i tot, si valorem el risc assumit. J.M.M.

Despacito

(Raravis / Andrés Corchero) Sala Petita T. Principal

Andrés Corchero i Rosa Muñoz dirigeixen una de les companyies que més ha sabut experimentar amb el llenguatge coreogràfic. Per al sol "Despacito", Corchero atura el temps, fa un homenatge als absents i als presents amb un panell de fotos, es vesteix de dona, amb màscara incorporada, i es fica en la seva pell. Incorpora un ritme propi d'altres cultures, la dansa butoh, sempre present, al costat d'altres llenguatges. Adopta un silenci de vegades massa sostingut, que pot carregar l'espectador. Però sempre té rerefons, té intenció poètica, i aconseguen mostrar la sensibilitat en formes i moviments, d'una manera magistral. A.C.

Perro

(Daniel Abreu) Teatre Sans

Que Daniel Abreu és un dels millors coreògrafs d'aquest país, no ho dubta qui ho hagi vist. Desborda talent per tots els seus porus. "Perro" és un estudi magistral dels estats més primitius, de les emocions més primàries, una anàlisi de cares i expressions, un reflex del costat animal. Amb una investigació coreogràficament superba, i una escenografia mínima, Abreu des-

criu l'emoció mitjançant expressions facials, estats de l'ànima, egos "masculins" referents al membre, i mostra la nuesa de l'animal, en el seu costat més dinàmic i com-movedor. La música, sempre encertada, acompanya el pols del moviment i de l'expressió. Sorprenent. A.C.

Europa (Autopsia 3ª parte)

(Agrupación Señor Serrano)

La referència al Vell Continent resulta pràcticament anecdòtica, tot i la seva presència al títol mateix. L'espectacle tracta de la resurrecció (las dues parts precedents de la trilogia es dedicaven a la soledat i la culpa), a través de les intervencions, dialogades o en clau de dansa contemporània, dels tres únics intèrprets, amb uns pocs elements escènics. El guió conté algunes idees, imatges o troballes notablement efectives; però el fet d'utilitzar-les de manera repetitiva els lleva un percentatge significatiu de la seva intensitat. Un producció amb traces experimentals però amb pocs aspectes originals. X.R.

Elmer y Wilbur

(Teatro La Luna)

Faula infantil molt, massa senzilla, que aposta únicament per l'atractiu plàstic dels titelles, que amb la forma característica dels peluixos de tota la vida, aconseguen seduir els nins amb una història del tot esquemàtica i no gaire original, que semblava concebuda com a feble excusa argumental que permetés lluir els animalons de pedaç sense complicar-se massa la vida. I tot i així se la complacien, perquè unes certes pretensions en la posada en escena, que inclou un mecanisme que permetia canviar el paisatge selvàtic d'una escena a l'altra, enriquia visualment l'obra, però entorpia el ritme en les transicions. Això sí, la música de Pascal Gaigne en aquests buits és un luxe per a tan discreta funció. J.M.M.

Kraft

(Bambalina)

Sovint l'originalitat més genuïna, i per tant l'eficàcia, està en la senzillesa. Sobretot quan parlem d'espectacles

Palr
deMo

teatr
t. infan
dans

30.000

Delirios de grandeza

Tocamos a dos balas ...

La voz del bosque

infantils. I "Kraft" n'és un exemple magnífic. Els seus responsables de la companyia Bambalina ho expliquen molt bé al seu programa de mà: "és una idea primària, com la d'un nin que arreblega papers i cartrons per jugar a les totes". Però el que sembla tan fàcil no ho és en absolut. S'ha de saber fer, i ells en saben. L'obra, amb imaginació i paper, és una exhibició d'enginy i d'ocurrències polissones, de complicitat i de picabaralles, de bromes i d'habilitat titellaire que contagien el riure i el gaudi admirat que provoquen les coses ben fetes. Entranyable i magnífica. Tan senzilla com original. J.M.M.

30.000 (Pisando Ovos)

(Pisando Ovos) Teatre Xesc Forteza

Hi havia expectació per veure Pisando Ovos. 30.000 s'anunciava com a crítica oportuna als diners, i a la seva influència a l'hora de canviar les persones. Una crítica a l'ostentació, a la indumentària que ens diferencia dels altres, a l'exhibicionisme i la venda del cos. L'espectacle vesteix amb un ritme inicial arrosador, disposat a dur-nos a la velocitat de la llum pel món de l'excés, inesperadament el ritme descendeix en intensitat, i el final deixa una miqueta fred, amb la sensació d'haver-se difuminat en l'espai i el temps. A.C.

Delirosdegrandez@hotmail.com

(David Espinosa)

Estranya concepció la d'aquest espectacle inclassificable, que té molt d'entreteniment freaki i poc de teatral. En primera persona, el responsable de l'invent, David Espinosa, comparteix amb nosaltres la realització dels seus més íntims somnis, els seus deliris de grandesa, per tal que siguem testimonis que els ha assolit. I així ens ofereix una successió de doïcs còmics en to d'espontània seriositat i abnegada dedicació, que resulten tan divertits com intranscendents, tot i que al final perden interès per la reiteració de la fórmula i l'ús excessiu de l'audiovisual i de la informàtica, que ell mateix activa des d'un portàtil instal·lat a l'escenari. I així balla, canta, es despulla, xatea, imita Gary

Cooper, marca gols i no sé quantes coses més. Un tipus ben estrany. Un espectacle discret. Una distracció diferent. Bona? No ho crec. Original, sí. J.M.M.

Tocamos a dos balas por cabeza

(Loscorderos, sc)

No vaig entendre res, però no podria dir que em desagradés aquest nou espectacle de Loscorderos. I sé que hauria d'explicar perquè m'interessà, però no podré fer-ho, per què no ho sé pas. És potser el més estrany que he vist mai a un escenari, però té una capacitat d'encís irresistible, inexplicable, gairebé màgica, que d'alguna manera et fa veure, intuir, que tot té sentit. Un sentit crític, a més a més, de denúncia, de crònica social desesperada i pessimista. El retrat embogit de la degradació, la degeneració de tot i de tots. O qualche cosa semblant. És un misteri saber com això pot resultar bo, i un mèrit per part seva aconseguir que tan sols ens ho plantegen davant d'aquest absolut desbarat. Un bogeria sorprenent que enganxa i encisa, que absorbeix i no amolla. Que sense saber ben bé per què esdevé caòticament interessant, absurdament còmica. Una mena de paròdia surrealista. Però de què? J.M.M.

La voz del bosque

(Bambalúa)

Acostuma el teatre infantil a llançar missatges morals, com a màxim revisats, ensenyances per aplicar a la vida quotidiana. De tant en tant, emperò, qualche companyia s'atreixeix amb discursos més polítics. Bambalúa Teatro es presentà a Palma, en el marc de la IV Mostra de dansa i teatre contemporanis, amb un text optimista, solidari i radicalment ecologista. Inspirats en l'experiència de Julia Butterfly, qui va viure dos anys d'alt una seqüoia per evitar la mutilació d'un bosc, aquests tres joves de Burgos s'enfilen als arbres per salvar-los d'un macroprojecte viari i urbanístic. Qui millor que nosaltres per identificar-nos amb aquesta lluita; qui millor que els nins per posar-se a la diana de lliçons tan elementals, i tan oblidades pels pares que els acompanyen. R.G.

lma
Mostra

teatre
infantil
dansa

VILAFRANCA, TERRITORI DE FANTASIA

Titelles, màgics, gegants, contacontes, ballarines, trobadors, músics i malabaristes compartiren l'èxit de la VII fira amb milers d'espectadors entusiasmats

El millor de la Fira de Vilafranca de Teatre Infantil i Juvenil, i algunes de les fotografies que acompanyen aquest article així poden testimoniar-ho, és veure com el poble i els nombrosos visitants que rep durant la setmana teatral surten al carrer, s'integren en els diferents espectacles programats, omplen els espais escènics i gaudeixen d'una oferta lúdica i cultural cada any més àmplia i variada, que converteixen aquesta localitat del centre de l'Illa en un referent teatral per a tota la família. Un autèntic territori per a la fantasia.

Milers de persones acudiren un any més a Vilafranca per veure les devers quaranta funcions representades enguany a un total de set espais escènics distribuïts per tot el poble, que durant aquests dies es converteix en un autèntic escenari urbà. Hi va haver de tot i molt. Coses millors i d'altres no tan inspirades. Però la mitjana qualitativa ha estat sens dubte excel·lent. Així que anirem per parts i, per ordre cronològic de representació, comentarem breument i crítica algunes de les funcions que albergaren els diferents escenaris de la fira.

Les obres finalistes del premi Bòtil foren les encarregades d'inaugurar aquesta VII edició. "Ganes de mus" i "Jaume I a la recerca de les paraules perdudes" es representaren al Teatre Municipal de manera consecutiva i davant l'expectació que sempre provoquen els concursos, i finalment fou el primer dels muntatges qui resultà guanyador. El jurat va haver de deliberar de valent i el veredicté no fou unànime, però sí inapel·lable, i atorgà un premi que qualsevol dels dos espectacles mereixeria per la seva destacada qualitat.

Ganes de mus (Petita pàtria) és un muntatge teatral amb arriscat format d'estructura literària. Gairebé en forma de successió de lectures de diferents relats d'Antoni Mus. I si funciona és perquè emociona, perquè comprèn i encomana la nostàlgia d'un temps amb maduresa, convicció i precisió. Unes qualitats que encara resulten més sorprenents atenent a la joventut dels seus intèrprets, que esdevenen del tot creïbles tot i representar uns personatges tan allunyats de la seva realitat contemporània. J.M.M.

Jaume I a la recerca de les paraules perdudes (Produccions de Ferro) fou la digna derrotada, però cal dir que no ho tingué fàcil ni les condicions li jugaren a favor. Es tracta d'una obra infantil, de to marcadament didàctic i concebuda en clau de clown, i es va enfrontar a un públic íntegrament adult a les nou i mitja del vespre, la qual cosa gairebé anul·lava les possibilitats de feedback amb la platea, que tan necessari és per a segons quin tipus de funcions. Aquesta per exemple. Però se'n sortiren prou bé. Fins i tot utilitzant aquesta circumstància com a improvisat gag. I l'obra funcionà a nivell pedagògic i també com a divertiment. Els actors Josep Mercadal (també autor del text) i Jordi Cumellas (també director) fan una exhibició de registres còmics i demostren la seva versatilitat amb un continu flux de personatges, molts d'ells desgavellats o impossibles, que van il·lustrant la narració d'un Jaume I que ens recorda com va conquerir Mallorca, però que també se'n penedeix dels mètodes emprats llavors, consistents a aniquilar la cultura musulmana existent a l'Illa. I tot això exposat a bon ritme i amb molta gràcia, en poc més de 50 divertits minuts. J.M.M.

Els missatges ecologistes estan molt presents a les propostes infantils en els darrers temps. I no és estrany, així com estan les coses. L'educació mediambiental és bàsica, i si a més a més és divertida, doncs la fórmula és gairebé rodona, perquè els nins aprenen, es consciencien i s'entretenen. Una combinació que també es pot trobar a l'oportuna i encertada **Vida extraordinària d'Angeleta Bonnin** (Teatre de la Sargantana), que de

Jaume I a la recerca ...

El conte de la lletera

En la cadeira

propina afegeix balls i cançons mesclats amb molta imaginació fantàstica i una estètica de faula que de tot d'una connecta amb la canalla. I així, sense ser especialment original, i fins i tot irregular en alguns trams de la història, l'obra és un bon passatemps, ben intencionat i necessari des d'un punt de vista educatiu. J.M.M.

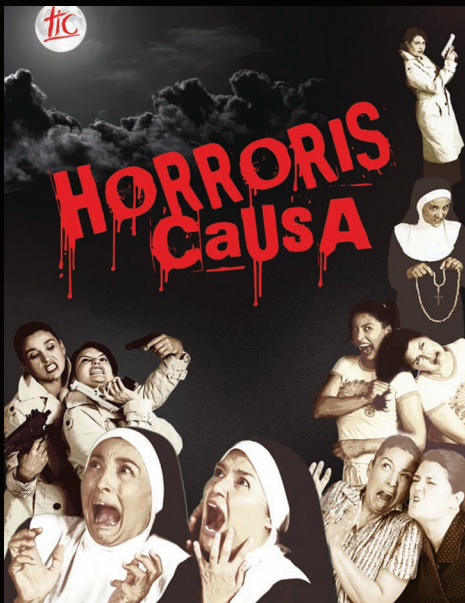
El conte de la lletera (Xip Xap). Música en viu a l'escenari, titelles de gran format i cançons adaptades. És el que ofereix l'espectacle infantil dels catalans Xip Xap. A partir d'aquí, per ventura el mèrit de la companyia rau a recuperar uns dels contes més populars i amb més missatge - l'agradí o no l'ensenyança - i fer-ho quan la post-modernitat ha substituït les històries de les nostres padrines per productes de la Pixar. R.G.

La dansa infantil és un gènere gairebé inèdit. Molt infreqüent, com a mínim. Però a Mariantònia Oliver li agrada i el visita de tant en tant. La seva darrera

incursió és **Petita Lula**. Un espectacle encantador i divertit, que esdevé hipnòtic per als nins, però sense fer concessions puerils pel que fa a la coreografia. Els enganxa el moviment (de les caixes màgiques primer, de les ballarines després) i l'expressió corporal polissona, desmanegada i divertida; no una infantilització de la dansa, que és el que passa sovint amb el teatre infantil, que s'assembla més a una activitat d'esplai que no a un espectacle creatiu. No cal rebaixar el nivell per als nins, sinó adequar el llenguatge als seus codis de comprensió i d'entreteniment. "Petita Lula" ho fa. I molt bé. J.M.M.

Pep Banyo té molta experiència. Més de trenta anys amb S'Estornell. Molts d'anys de feina amb titelles el fan saber estar davant els nins. Se sent còmode amb les teresetes i ell mateix forma part de les històries que conta. A posta **Terasetada** esdevé al seu taller. Allà on són con-

PREMI PROJECTES TEATRALS AJUNTAMENT DE PALMA!

Xesc Forteza
Teatre Municipal

NOVEMBRE 2008

DIVENDRES 21 21.30 h

DISSABTE 22 20.00 h

DIUMENGE 23 20.00 h

DIVENDRES 28 21.30 h

DISSABTE 29 20.00 h

DIUMENGE 30 20.00 h

El retorn de Robin Hood

Pienso mesa y digo silla

La faula de la guineu

Pedra a pedra

cebuts, creats i guardats els titelles a l'espera d'una oportunitat per actuar. Però tot i la xarxa de seguretat que atorga la veterania, i el crèdit acumulat per aquest motiu, convé no descuidar les històries i el disseny dels espectacles, perquè és per aquí que trontolla el darrer muntatge. Està desarticulat. Vol simular improvisació, però la sensació és que improvisa de veres i sobre la marxa, afegint relats un rere l'altre sense motiu ni relació aparent. Així com li va bé. I només funciona a estones. Per impulsos. Deixa molts, massa temps morts i moments fets, que la música no es basta per contrarestar. No encisa els infants. No els meravella. J.M.M.

En la cadiera, dels aragonesos Producciones Viridiana, és un espectacle rodó. Una successió d'històries i cançons contades per dos actors-personatges que, a la vora de la llar de foc, recuperen tradicions dels seus padrius, que per moments són els nostres, i ens les expliquen amb titelles, amb música i amb una capacitat fabuladora sensacional, que ens trasllada a un món fantàstic i desconegut allà on ens sentim com a casa nostra. Entre rialles i amics. Com nins, i entre nins.

El retorn de Robin Hood (La Fornal) pren com a excusa la llegendària figura de l'arquer de Sherwood per fer un musical infantil que basa el seu atractiu en els anacronismes que vertebren la seva revisada història i les cançons que la vehiculen. Però el problema és que aquestes no funcionen, i en fallar un dels pilars de la proposta, l'esquemàtic argument queda desemparat i no basta per atorgar al muntatge l'entitat necessària com a entreteniment infantil. Encara que és just reconèixer que els nins mai no arribaren a desconectar del relat durant la representació. I això vol dir que és distreta, a més de visualment atractiva. J.M.M.

Pienso mesa y digo silla (Producciones Viridiana) ja és una altra cosa. I ho dic perquè és dels mateixos de la formidable "En la cadiera", i en canvi és un producte més convencional. Infantil com a adjectiu i no tan sols com a objectiu, i la diferència és gran. La comentava abans amb motiu de magnífica "Petita Lula". Aquest espectacle de titelles és més ximple que simple, més esquemàtic que no senzill. Fàcil. Com si els nins es

conformassin amb qualsevol cosa. La proposta és pobre, i encara que els infants no desconnectaren, el relat era d'una rutinària eficàcia. Tenir poc a dir. Allò del passatges d'esplai, vaja. Estan entretinguts, doncs ja està bé! i això, si parlem de teatre, no basta. J.M.M.

El geperut de Notre-Dame (Zum - Zum Teatre). Aquesta adaptació del clàssic s'esforça per entretenir el públic adolescent al qual va dirigit sense insultar la memòria de Víctor Hugo, a qui fins i tot honra explicant el final tal com aparegué al text original. A través de la música i de la figura del conta-contes, el muntatge esdevé atractiu, original, divertit, vistós, un punt històric en qualche moment, efectiu per a tots els públics... revelador de l'essència que conté la tràgica història de l'home-monstre i la bella Esmeralda. R.G.

La faula de la guineu (Titiriteros de Binéfar) El perill que suposa l'animal que cerca sobreviure, els humans que canvien les lleis de la natura, la conciliació impossible entre els interessos d'ambdós... un relat que sempre m'ha resultat estrany, però tot depèn de com es conti; i qualche cosa té d'artesana i entranyable la peça manipulada per aquests dos titellaires aragonesos, dona i home fregant la cinquantena. La senzillesa de l'escenari i dels ninots, l'humor i la complicitat amb els petits que omplien la sala evocaven un horabaixa d'hivern, on els grans expliquen faules devora el foc. El teatre per a nins no necessita gaire més. R.G.

Pedra a pedra (L'home dibuixat). He deixat per al final el que considero el millor espectacle de la Fira. També el més senzill. Però fascinant. Una maleta, arena i unes quantes pedres. Així podríem resumir els elements materials. L'escenografia i l'atrezzo. Però és clar, hi ha molt més. La imaginació d'un conte encantador, l'enginy visual de la posada en escena, l'habilitat narrativa de Tian Gombau, un actor esplèndid al servei de les seves pedres, i un missatge important i necessari sobre la tolerància i el valor de la diferència, que tant és útil per als infants com per als seus pares. J.M.M.

Javier Matesanz i Rafel Gallego

● Norma, una òpera per dins.
Visions fotogràfiques d'un procés creatiu

Altres treballs de Juan Serrano: www.juan-serrano.blogspot.com

El Teatre Principal acollí el mes passat, a la sala de la cafeteria, aquesta interessant exposició del fotògraf Juan Serrano, organitzada per Passione Lírica Associació per al foment de la lírica a les Illes Balears. Amb aquesta mostra fotogràfica, l'Associació va retre el seu particular homenatge al Cor de la Fundació Teatre Principal de Palma amb motiu del 25è aniversari de la seva creació.

El fotògraf Juan Serrano assistí a tot el procés de muntatge de la producció operística de "Norma", que el passat mes de maig es va representar dins la XXII Temporada d'Òpera del Teatre Principal. El producte d'aquesta feina es va poder gaudir en 25 imatges seleccionades per a l'exposició.

● Nous texts teatrals

La Fira de Vilafranca de Teatre Infantil i Juvenil fou el marc allà on es presentaren dos nous texts teatrals. Tres en realitat, ja que un dels volums n'inclou dos. Els dos guanyadors de les dues darreres edicions del premi Guillem d'Efak, que casualment varen ser guanyades pel mateix autor, Josep Maria Diéguez de Jaureguizar. Els títols d'ambdues obres són: "Un cas molt --- rany" i "L'home que feia pets". D'altra banda, es presentà també l'edició del guanyador del premi Teatre Principal de Textos Dramàtics de 2007. L'obra és "Ignició" i l'autor, Sergi Xirinacs.

● Més premis i més textos

Si a Vilafranca es presentà el guanyador de 2007, a la gala dels Premis Mallorca d'enguany es va revelar quins són els guardonats de 2008 pel que fa al premi de dramaturgia del Teatre Principal. Dos foren els autors vencedors: Joan Carles Bellviure amb "Residents" i Josep Maria Miró amb "La dona i el debutant".

● Caixaescena

Per tercer any consecutiu s'ha iniciat el projecte Caixaescena que, impulsat per l'Obra Social de la Caixa, pretén la dinamització teatral als centres d'ensenyament de secundària. La iniciativa es fa a nivell de tot l'Estat, i a les Balears hi participaren l'any passat 43 centres amb adaptacions de Ramon Llull, Goldoni, Lorca, Shakespeare i molts més autors universals. Caixaescena vol promoure l'encontre entre el món professional i el pedagògic. Més informació: www.lacaixa.es/obrasocial

Fanteatre Novembre 2008

Edició y Publicidad: Edicions de Fusta S.L. Teléfono: 971 22 15 75 - www.fancine.es - edicionsdefusta@fancine.es
Departamento comercial: Belén Alonso: 629 326 423 / Juan Navarro: 699 163 023. **Dirección:** Javier Matesanz.
Redacción: Enrique Matesanz. **Diseño gráfico:** David Fajardo. **Imprime:** Ingrama S.A. D.L.: PM-390-1999. Fans del Cine Revista Joven de Cine, no se hace responsable de la opinión de sus colaboradores, ni se identifica necesariamente con la misma.

Petita Lula

En la Cadiera

Ajudes i intercanvis teatrals entre Balears, Catalunya i Aragó

DIFERENTS ACORDS ENTRE LES INSTITUCIONS D'AQUESTES COMUNITATS ENS PERMETRAN GAUDIR DE MÉS ESPECTACLES CATALANS I ARAGONESOS ALS NOSTRES ESCENARIS EN ABARATIR-SE ELS COSTS I EXPORTAR MÉS OBRES DE LES ILLES ALS FESTIVALS, MOSTRES I CIRCUITS TEATRALS DE LA PENÍNSULA.

→ Enfortir els lligams entre comunitats en l'àmbit cultural, i en especial pel que fa al teatre, és una de les prioritats de la Direcció general de Cultura del Govern Balear, que treballa insistentment en aquest sentit des del començament d'aquesta legislatura. Un esforç que comença a donar els seus fruits en forma de convenis de col·laboració, que fins hara s'han signat amb la Conselleria de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya i la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport d'Aragó.

Pel que fa a l'acord amb Catalunya, permetrà la contractació d'espectacles amb una

reducció del 40% del seu caixet, que assumirà la Generalitat. Una rebaixa pel que fa a cost de contractació que farà més assequible la programació d'obres catalanes, i que de fet ja ha facilitat la representació durant el segon semestre de 2008 de muntatges subvencionats com "La forma de les coses", "Soterrani" o Rudigore o la nissaga maleïda". Totes elles emmarcades dins la darrera fira manacorina. A més a més, aquest acord també permetrà que l'excel·lent espectacle valencià "Pedra a pedra" de la companyia L'home dibuixat volti per l'illa durant els propers mesos (Manacor, Alcúdia, Artà, Cala Millor, Calvià i Capdepera). Així mateix, també s'han beneficiat d'aquest conveni "Coral romput", que es representà al Teatre Principal de Palma, i l'esplèndida i sorprenent "Com a pedres", de la companyia valenciana El pont flotant, que també es programarà al Principal després d'haver rodat per tot el país com a obra revelació del circuit de sales alternatives de la passada temporada. Una oferta que ha estat possible gràcies a la despesa de 18.000 € de la Generalitat, i que l'any vinent encara serà superior en virtut de l'acord entre ambdues administracions.

Els termes de l'acord amb Aragó són diferents, i fan referència a l'intercanvi d'espectacles entre les dues comunitats, que col·laboraran econòmicament per facilitar-los. Així, les ajudes consisteixen a pagar les despeses d'allotjament de la companyia i un caixet reduït en un 40%, mentre que aquesta es fa càrrec del desplaçament dels seus membres. Això abarateix prou els costos per poder programar alguns espectacles aragonesos, i així es va constatar a la Fira de Manacor, que en va oferir dos: "Oua Umplute" i "Cabarré de carícia y puntapié"; i a la de Vilafranca, en que es varen poder veure tres: "En la cadiera", "Pienso mesa y digo silla" i "La faula de la guineu".

Així mateix, la sinèrgia afavoreix també les produccions insulars, i en funció d'aquest conveni de col·laboració es programaren tres

espectacles balears a la Fira d'Osca. Concretament, "Petita Lula" de Mariantònia Oliver, "Setembre" de Res de res i el Principal i "La tanca" de Pere Peyró, que va obtenir una menció especial al millor espectacle teatral.

En un altre ordre de coses, la promoció exterior del teatre balear assumida per la Conselleria possibilitarà la presentació al Mercat de Sevilla, aquest mes de novembre, de la futura producció del Teatre Principal de Palma i de Produccions de Ferro. Un muntatge titulat "Extremis", segons el text original de William Mastro Simone.

En el mateix marc de la fira andalusa es presentaran els audiovisuals de "Tv or not Tv" dels Te a tres i "Rosa Mutabile" d'Elàstic nou.

J.M.M.

Pedra a pedra

ILLES BALEARS som cultura

Museus

Teatre

Biblioteques

Cinema

Música

es Balears som cultura Música Teatre Arts Plàstiques Cultura Popular Literatura Biblioteques Arxius Museus Cinema Illes Balears som cultura Biblioteques Arxius Museus Cinema Música Teatre Arts Plàstiques Cultura Popular Literatura Biblioteques Arxius Museus Cinema Illes Balears som cultura Música Teatre Arts Plàstiques Cultura Popular Literatura Biblioteques Arxius Museus Cinema Illes Balears som cultura Música Teatre Arts Plàstiques Cultura Popular Illes Balears som cultura Música Teatre

Arts plàstiques

Cultura popular

Literatura

Cinema

Arxius

www.artescenic.es

El portal de les arts escèniques de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera

Subscriu-te i guanya entrades
a www.artescenic.es

Sortejam entrades entre tots els subscriptors

Govern de les Illes Balears

Conselleria de Turisme

La joventut i el futur de la CND2 tanquen Dansamàniga 2008

■ Dansamàniga compleix vuit edicions, i per tancar el seu cicle de 2008 ho fa amb el plat fort de l'actual, la Companyia Nacional de Dansa 2 (CND2); la jove companyia existent des de 1999, que serveix de base, formació i trampolí cap al món professional per a un gran elenc de ballarins que realitzen una residència per un temps no superior als dos anys.

La CND 2 visita l'Auditori Sa Mònica de Cala Millor per quarta vegada dintre del Dansamàniga, i ho fa amb dues dates úniques a Mallorca, 5 i 6 de Desembre. El programa inclou **Without Words**, amb coreografia de Nacho Duato i música de Franz Schubert; **Gnawa**, també signada per Nacho Duato amb músiques variades i molt ètniques; i **Insected**, de Tony Fabre, amb músiques diverses de tall contemporani.

La jove companyia, igual que la principal, compta amb la direcció artística de Nacho Duato, amb Tony Fabre com a director artístic adjunt. Des de la CND2, l'assistent de direcció Cati Arteaga, ens comenta alguns detalls sobre el programa que es podrà veure a Sa Mònica. "És eclèctic i variat. Les tres peces són fàcils de veure, i fins i tot molt agradables de veure. Són tres coreografies que no tenen res a veure entre elles: ni pel que fa a la música ni a l'escenografia ni tampoc al vestuari. Pura diversitat de llenguatge", apunta Arteaga.

Without words és una peça creada en 2005, que mostra una gran influència de la dansa clàssi-

ca, amb música de Schubert. Arteaga ens comenta que "és molt tranquil·la i requereix una gran sensibilitat per part de l'espectador per a connectar amb ella. Personalment és la meua preferida de les tres peces per la seva musicalitat, en el moviment i l'estètica. A més a més, a qui li encanti la música

clàssica gaudirà de Schubert". Respecte de **Gnawa**, ens explica que "ofereix un ambient ètnic per l'elecció musical, fons àrabs, que també impregnen d'alguna manera la coreografia i el vestuari, però res més. El llenguatge coreogràfic flueix per l'univers clàssic i contemporani de Nacho". I pel que fa a **Insected**, assenyalava que "és una peça de Tony Fabre, de tendència contemporània. És original, diferent, amb música molt especial. Està inspirada

en el món dels insectes, i apareix el so dels grills o un grup de noies ballant una dansa pròpia de la Bretanya francesa. És molt variada, passa del dia a la nit. I és un treball de companyia".

"Les tres últimes obres de Nacho tenien molt de contemporani. El que ara està preparant per a la CND2 torna a reprendre el llenguatge clàssic, però Nacho sempre intenta evolucionar. La CND2 recull sobretot el llenguatge de la dansa contemporània. Nacho mai s'estanca. Pren riscos", conclou Arteaga.

TALLER PRÀCTIC DE CRÍTICA CINEMATOGRÀFICA i TEATRAL

DEL 10 AL 29 DE NOVEMBRE DE 2008

- Durada: 30 hores
- Horari: dimarts i dimecres horabaixa i dissabtes matí
- Professorat especialitzat i en actiu en diferents mitjans
- 1 CRÈDIT DE LLIURE CONFIGURACIÓ DE LA UIB
- Opció de publicar al Fancine i al Fanteatre i de passar a formar part de l'equip de col·laboradors habituals d'ambdues revistes
- Preu del taller: 110 €

Places limitades. Termini màxim d'inscripció dia 5 de novembre

Informa't i matricula't en el **971 22 15 75**
o mitjançant el correu electrònic: edicionsdefusta@fancine.es

Taller impartit a Sa Botiga de Buffon's. C/ Vall d'Argent 29, Palma

El documental del mes

Novembre 2008

ara és
la teva
cinema en català

araeslateva.cat

MALLORCA

ALCÚDIA

Auditori d'Alcúdia

Mostra intensiva-novembre 2008

CAMPOS

Casal de Can Pere Ignasi

Divendres, 14 de novembre, a les 20.30 h

LLOSETA

Teatre Lloseta

Divendres, 5 de novembre, a les 20.30 h

MANACOR

Teatre de Manacor

Dimarts, 25 de novembre, a les 20 h

PALMA

Teatre Municipal

Dimarts, 4 de novembre, a les 20.30 h

Dimarts, 18 de novembre, a les 20.30 h

MENORCA

CIUTADELLA

Centre Social de Sa Nostra

Dilluns, 10 de novembre, a les 20.30 h

MAO

Ateneu de Maó

Dijous, 6 de novembre, a les 20.30 h

EIVISSA

EIVISSA

Espai Cultural Can Ventosa

Dijous, 6 de novembre, a les 20 h

SANTA EULÀRIA DES RIU

Sala d'Exposicions

Dimecres, 12 de novembre, a les 20.30 h

FORMENTERA

SANT FRANCESC

Sala Municipal de Cultura

Dijous, 6 de novembre, a les 20.30 h

Govern de les Illes Balears
Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

Emaya amplia la seva flota i millora els seus serveis

L'empresa va presentar un total de 26 nous vehicles de neteja i recollida

● La presidenta d'Emaya, Ma. Cristina Cerdó, va presentar el passat 7 d'octubre els 26 nous vehicles previstos en el "Pla d'Impuls a la Neteja". Aquests nous mitjans, que s'han començat a posar en funcionament en els carrers de Palma, constitueixen els recursos materials necessaris per a poder millorar els serveis que s'ofereixen als ciutadans de Palma. Del total de màquines incorporades, 19 són per a renovar camions i escombradores ja obsoletes, mentre que les altres 7 suposen nous serveis que, a partir d'ara, Emaya oferirà als ciutadans. En total, són 11 camions de recollida i 8 escombradores renovades, 4 màquines per a llevar grafitis, dues fregadores i una màquina decapadora per a eliminar xiclets i punts negres. Alguns dels nous serveis ja han començat a funcionar en proves en les principals zones comercials de Palma. A més, aquests nous serveis han suposat l'ampliació de la plantilla dels departaments de neteja i recollida amb 7 nous treballadors, que contribuiran a assolir l'objectiu d'una ciutat més neta i més amable.

Amb aquesta important operació de millora dels recursos materials i humans, la direcció d'Emaya respon a una de les principals demandes dels seus treballadors: modernitzar la flota de vehicles i poder així millorar el servei ofert i també la qualitat del seu treball. Les noves màquines duen incorporat el nou lema *Mans a Ciutat!*, amb el qual la Regidoria de Medi ambient tracta de conscienciar els ciutadans de la necessitat comuna de respectar el nostre entorn i assolir així una ciutat motiu d'orgull per a tots els palmesans.

Aquests nous serveis han suposat l'ampliació de la plantilla dels departaments de neteja i recollida amb 7 nous treballadors, que contribuiran a assolir l'objectiu d'una ciutat més neta i més amable

MansaCiutat!

PLA D'IMPULS a LA NETEJA

**PENSA-HO...
TRIA
PRODUCTES
LOCALS**

Perquè som el que menjam.

Govern de les Illes Balears
Conselleria d'Agricultura i Pesca

www.illesbalearsqualitat.com